

ایجاد رویه خطرناک از سوی آمریکا در فضای سایبری

به کارگیری آمریکا از فضای سایبر در جنگ روسیه و اوکراین

داشت که این واحد فرماندهی، حامی اوکراین در فضای سایبری «حمایت» بوده است. بعد از شروع جنگ، آمریکا با تقویت عملیات «شکار روبه جلو»، به استحکام دفاع سایبری اوکراین کمک کرد. در واقع، مداخله آمریکا در این بحران از طریق فضای سایبری، فراتر از صرف کمک به استحکام دفاعی اوکراین بوده، زیرا ایالات متحده در تمامی جبهه‌ها همچون حملات و دفاع سایبری، هشیاری اطلاعاتی، اتصال دیجیتال و هوش سایبری، از این کشور در مقابل روسیه، پشتیبانی نموده و چندین رویه بسیار خطرناک را بنیان نهاده است؛ اولین رویه، ایجاد جنگ سایبری میان کشورهای دارای سلاح هسته‌ای است. از زمان آغاز مناقشه روسیه-اوکراین، ایالات متحده بارها تأکید کرده که درگیر یک تقابل نظامی با روسیه، نخواهد شد و از ایجاد منطقه پرواز ممنوع و آزمایش موشک‌های بالستیک قاره‌پیما نیز اجتناب ورزیده است. این مسئله، حاکی از درک روشن آمریکا از امکان تشدید تنش موجود و حتی آغاز یک جنگ هسته‌ای با روسیه

یکی از ابزارهای نرم ایالات متحده برای پیشبرد اهداف خود در سایر کشورها استفاده از فضای سایبر و حملات سایبری بوده است. متن پیش رو یادداشتی است که قی ژپینگ^۱ پژوهشگر موسسه اینترنت‌شنال افرز^۲ با عنوان "ایجاد رویه خطرناک از سوی ایالات متحده در فضای سایبری" در سایت فارین افرز منتشر شده^۳ که به تحلیل و چگونگی دخالت آمریکا در فضای سایبر سایر کشورها، بالاخص کشورهای دارای سلاح هسته‌ای پرداخته و به این نکته اشاره دارد که چگونه آمریکا با تقویت فضای سایبری اوکراین، به طور غیرمستقیم به جنگ با روسیه پرداخته است.

پائول ناکاسونه^۴ فرمانده واحد فرماندهی امنیت سایبری ایالات متحده آمریکا^۵ و رئیس آژانس امنیت ملی^۶ این کشور، در سخنرانی که در سنای^۷ و قبل از آغاز مناقشه روسیه-اوکراین ایراد نمود، اظهار

1. Qi Zhiping
2. International affair
3. Foreignaffairs.com
4. Paul Nakasone
5. Commander of US Cyber Command
6. National Security Agency
7. US Senate

است. به هر حال، ایالات متحده هم‌زمان در فضای سایبری، وارد نبردی رودررو شده است. دلیل این مسئله نیز این است که آمریکا، تصور می‌کند که به صورت یک جانبه، قادر است شدت و پیامدهای مناقشه سایبری را با برتری فنی خود، کنترل و حفظ نماید. البته با نفوذ اینترنت به تمامی ابعاد زندگی اجتماعی، گستره و عمق تأثیر جنگ سایبری، ممکن است از کنترل هر کشوری خارج باشد.

در شرایط یک جنگ واقعی، اوضاع دقیقاً از سناریوی آمریکا تبعیت نمی‌کند که آیا فعالیت در فضای سایبری، به معنای مداخله نظامی تلقی می‌شود یا اینکه باعث تحریک یک کشور دیگر دارای سلاح هسته‌ای برای تشدید تنش می‌شود یا خیر؟ در شرایطی که روسیه، آماده باش هسته‌ای اعلام کرده و حملات سایبری نامعلوم علیه تأسیسات هسته‌ای این کشور، صورت گرفته است، مداخله مستقیم ایالات متحده در مناقشه سایبری با این کشور، به یک اشتباه محاسباتی و راهبردی، منجر خواهد شد. وزارت امور خارجه روسیه در یک بیانیه،

آمریکا و ناتورا به دلیل راه انداختن جنگ سایبری علیه این کشور با استفاده از چندین هکر، محکوم کرده است. این، یک هشدار شدید نسبت به «بازی خطرناک» آمریکا در فضای سایبری است که می‌تواند، عامل بروز مناقشه میان کشورهای دارای سلاح هسته‌ای شود.

رویه دومی که ایالات متحده بنیان نهاده، جنگ نیابتی در فضای سایبری است. آمریکا از چین و روسیه به عنوان دشمنان فرضی استفاده کرده است تا راهبرد سایبری خود، مبنی بر «شکار روبه جلو» و «مداخله مستمر» را پیش ببرد. ایالات متحده، کاملاً خود را مشغول قدرت سایبری اوکراین نموده است و از آن، به عنوان یک پل برای انجام شناسایی، نفوذ به شبکه و حملات سایبری ضد روسیه، استفاده می‌نماید و برای تقابل سایبری با این کشور آماده می‌شود. آمریکا به غیر از اوکراین، مشغول انجام اقدامی مشابه در منطقه آسیا-اقیانوسیه^۱ است و ضمن گزافه پردازی درباره تهدیدات امنیت سایبری چین

برای همسایگانش، آن‌ها را برای «همکاری امنیت سایبری» وسوسه می‌کنند تا بدین وسیله، قدرت نفوذ سایبری خود را تا نزدیک چین توسعه دهند. این اقدام، به قصد ایالات متحده برای استقرار سیستم موشکی و پدافند هوایی در نزدیکی چین و روسیه، شبیه است که نه تنها موجب بهبود قدرت بازدارندگی و تهاجمی این کشور می‌شود، بلکه زمینه را برای وادار کردن کشورهای همسایه چین و روسیه، برای سوار شدن به ارابه جنگی آمریکا فراهم می‌کند. تراژدی اوکراین، درسی است که باید به آن توجه کرد. ایالات متحده با پیگیری امنیت مطلق خود، علی‌رغم نگرانی‌های امنیتی دیگران و حتی به بهای ناامنی آن‌ها، با یک تنگنای امنیتی بزرگ تر روبه‌رو است. کشورهای منطقه که در تقویت امنیت سایبری خویش، نیت‌های پاکی داشته و با آمریکا همکاری می‌کنند، نه تنها در بهبود امنیتشان، شکست خورده‌اند بلکه در گرداب رقابت میان قدرت‌های بزرگ، قرار گرفته و حتی به گوشت نزدیک توپ

تقابل این قدرت‌ها نیز تبدیل شده‌اند.

رویه سوم با هدف عدم پایبندی به قوانین بین‌المللی، ایجاد شده است. آمریکا مدعی است که حملات سایبری شامل حملات نظامی نیز می‌شود، لذا به ناتو فشار آورده تا برای اولین بار در نشست سال ۲۰۲۱، اعلام نماید که «فعالیت‌های سایبری مخرب، ممکن است در شرایط خاص، حمله نظامی تلقی شوند.» با وجود این، ایالات متحده چنین فعالیت‌های سایبری را که به خودی خود، «حملات نظامی» محسوب می‌شوند، علیه روسیه مرتکب شده است. آمریکا تأکید دارد که تمامی قوانین برون‌خطی در حالت آنلاین نیز اعمال می‌شوند؛ اتهامات، حملات سایبری ایجاد کرده و ضمن متهم نمودن دیگر کشورها، از تحریم‌ها سوءاستفاده می‌کند. این کشور، هم‌زمان جهان دیجیتال را یک «سرزمین فراقانونی» دانسته و لحظه‌ای برای حمله به زیرساخت‌های حیاتی کشورهای دیگر درنگ نمی‌کند. درحالی‌که آمریکا از دموکراسی، آزادی و حقوق بشر

حمایت کرده و با دست‌کاری در اطلاعات و دروغ‌پراکنی، مخالفت می‌کند اما اینترنت روسیه را قطع نموده، بستر اظهار نظر این کشور را از بین برده و دروغ‌هایی که حدود مرزی ندارند، علیه آن‌ها منتشر کرده است تا با این کار، مردم را سردرگم سازد. پشت همه این اقدامات، خوی استکباری آمریکا و استانداردهای دوگانه آشکار این کشور، برای قوانین بین‌المللی قرار دارد.

در گزارش گروه متخصصان دولتی سازمان ملل متحد، آمریکا به‌طور اتفاقی، اجماع جهانی سال گذشته برای «توسعه و اجرای قوانین و استانداردهای مشترک هم‌کنش‌پذیر در راستای امنیت زنجیره تأمین» را کاملاً نادیده گرفته و عمداً محافلی بسته و انحصاری ایجاد کرده است تا با بحث از مسائل زنجیره تأمین، در راستای تحقق اهداف ژئوپلیتیک گام بردارد. در واقع، آمریکا هرگز به دنبال قوانین بین‌المللی منطبق در فضای سایبری نبوده است، بلکه تلاش دارد تا «قانون داخلی» و «قوانین دار و دسته کوچکش»، در خدمت منافع خودخواهانه‌اش

باشند. «چارچوب برای رفتار کشور مسئولیت‌پذیر» که آمریکا، مدعی پایبندی به آن است، فقط سایر کشورها را بازخواست می‌کند و خود او بالاتر از قوانین بین‌المللی قرار دارد. نادیده گرفتن قوانین بین‌المللی از سوی واشنگتن^۲، به شدت با تلاش‌های جامعه جهانی برای تأسیس یک نظام در فضای سایبری، تلافی پیدا کرده و حتی ممکن است، حاصل آن، یک نظم فروپاشی شده باشد. فضای سایبری، بستری مشترک است که تمامی کشورها در آن سهمیم هستند. ایالات متحده، باید «بازی لمس توپ» در فضای سایبری را متوقف کند و در عوض، قاعده این است که این کشور، به‌عنوان یک قدرت بزرگ، مسئولیت‌پذیر باشد و از قضاوت نادرست راهبردی اجتناب کرده، با جدیت، ثبات راهبردی میان قدرت‌های بزرگ را حفظ کند و یک فضای سایبری صلح‌آمیز و امن ایجاد نماید.

نویسنده: قی ژیبینگ^۳
 مترجم: هادی قربانیار

2. Washington
 3. Qi Zhiping